

русофобъ, горещъ *туркофилъ*, и на *черковниците**) главатаръ.

Вечеръ, кжсно, почукали портитъ на туркофила, интимния приятель на *Али-Паша*. По халатъ *Чомаковъ* приелъ „скъпитъ си гости“ въ искусственно наредения си цвѣтникъ. Гоститъ, въоръжени съ ками и револвери, изотдалечъ загатнали на *жлъчния русофобъ* цѣлата на посѣщението си. Чомаковъ ги взелъ за *шпиони* на *Али-Паша*.

— Да, приятелитъ наши отъ *Пловдивъ* ни пишхтъ, че *дяконъ* „нѣкой си“ скиталъ по градове и села и „нѣкакви си“ тайни комитети нареждалъ. *Али-паша* знае за *людешкитъ* работи на „людия калугеръ“ и вземени сж мърки на арестуването му.

— Нима политическото освобождение на България отъ туреката тирания е *людешка работа*? — запиталъ единъ отъ скъпитъ гости.

— Нѣщо повече отъ лудория: то е *политическа алхимия*; тия *комитети* сж дѣло на Русия, тя иска чрѣзъ вътрѣшни смутове да докара работата до война и да завладѣе Балканитъ. . . .

— Никой уменъ Българинъ нѣма да се поведе по ума на *людия калугеръ*! . . .

— *Лудия калугеръ*, за когото ви е думата, съмъ азъ! — казалъ *Левски* и подъ контенското му палто лъснали камата и револвертъ! . . .

Чомаковъ не повѣрвалъ: чинило му се, че има работа съ тайнитъ шпиони на *Али-паша* и на неѣга казалъ: „де де! сѣ сме хора на *Али-паша*, ами не се приструвайте! . . .“

Скъпитъ гости убѣдили *Чомакова*, че тѣ сж хора на комитета, а не *шпиони* на *Али-паша*, и че сж дошли при него като при началникъ на черковното движение,

*) Глед. III книжка „Маялото“, стр. 59—69.